

Zondag 19 mei 9.30 uur: Pinksteren 2024

Thema: De vijftigste dag

Lezingen: Handelingen 2,1-12 en Johannes 15,26-27; 16,12-15

Voorgangers: Joost Koopmans en Marleen Kremers

Vol verdriet over de moord op hun rabbi, trokken de leerlingen van Jezus van Nazareth zich terug achter gesloten deuren om hun pijn met elkaar te delen. Samen pratend en biddend maakten zij een soort rouwretraite door, 50 dagen lang.

En door die 50 dagen heen bleek ondergronds nieuw leven te groeien, nieuwe kracht om op te staan, nieuwe geestkracht.

Opnieuw leven

Ons woord Pinksteren is afgeleid van het Griekse woord 'pentecostè' dat 50 betekent. Pinksteren voltooit Pasen omdat Jezus' leerlingen toen vleugels kregen en opnieuw begonnen te leven. Daarom vieren ook wij Pinksteren, ieder jaar opnieuw: om doem en dood van ons af te schudden, om het aanschijn van de aarde te vernieuwen.

Met Pinksteren worden mensen weer mondig. Zij laten zich niet ternéerslaan, maar geïnspireerd door Jezus' Geestkracht groeit hun vrijmoedigheid. Ze hervinden hun tong, spreken een nieuwe taal, een verstaanbare taal die verdeelde mensen tot 'een nieuw wij' maakt.

Verdeelde wereld

Als wij naar de wereld om ons heen kijken, hebben wij dan niet meer dan ooit behoefte aan zo'n '50e dag', aan Pinksteren?

Overall om ons heen: afbraak en desintegratie van onze samenleving, gepolariseerde politiek, privatisering van wat in beginsel aan allen toebehoort: grond, lucht, water en aarde met alles erop en eraan. Zonder die Pinkstergeest zijn wij nergens, zoeken wij in den blinde naar zingeving, en vinden wij slechts hier en daar wat versleten normen en verwaterde waarden.

Pinkstervisioen

Meer dan ooit hebben wij vandaag de dag behoefte aan 'heilige Geest': een nieuwe wind die bezielt wie koud zijn en versteend, die herbouwt wat is vernield, en één maakt wat is verdeeld. Zij sticht gemeenschap, geestverwantschap, messiaanse gemeenschap als een uitstralende kracht in de wereld.

Als je de zin van het leven ontdekt hebt in het Pinkstervisioen van recht en gerechtigheid voor allen, dan weet je ook dat het dicht bij huis begint: bij je huisgenoten, burens, bij de vreemdeling aan de overkant, hier in deze augustijnse geloofsgemeenschap. Mensen overal vandaan leven en werken samen en vullen elkaar wederzijds aan.

Pinksteren verdwenen...

Maar we leven wel in een geseclariseerde wereld waaruit de Pinkstergeest is verdwenen. En misschien ook wel uit het leven van veel gelovige mensen. Wie durft nog met geestkracht te getuigen of voor zijn christelijke principes uit te komen? Meer dan we hoopten zijn we monddood gemaakt door wat over ons is heen gekomen aan materialisme, welvaart en consumptie...

Soms schamen we onszelf katholiek te noemen, omdat dat woord gelijk zou staan met behoudend, met mensen die niet van deze tijd zijn...

We houden ons dan maar op de achtergrond, zonder voor onze waarden uit te komen...

Pinksteren opnieuw!

Dan wordt het hoog tijd om, net als de leerlingen van toen, uit onze schulp te kruipen. Op de 50e dag haalden zij de oogst binnen van die ene graankorrel die gestorven in de aarde, brood werd voor het leven van de wereld.

Op deze 50e dag wil Jezus ook door onze dichte deuren binnenkomen om het stof van ons hart en het eelt van onze ziel te blazen, en zo het smeulend vuurtje van de Geest weer aan te blazen.

Moge deze 50e dag ons aanzetten om met herwonnen levenskracht in te gaan tegen de afbraak van de samenleving, en mee te werken aan het visioen van een nieuwe hemel en een nieuwe aarde.

Joost Koopmans OSA

- gebaseerd op een overweging van Ton Baeten -